

Misel

Okrog mene
nemo pojo gore,
nekje blizu
neusahljivo
žubori večnost,
šepetajo oni,
ki v skalah
niso ostareli,
veter smrti podi
igrive oblake
življenja,
zgubani obrazi
vrhov so zažareli.

Želja

Ko bom umrl
zastrupljen od laži,
vrzite moje truplo
v ocean pozabljenja.

In pogoltne ribe
gomazečega življenja
obrale bodo mrhovino
in ocean šumel bo
čez kosti.

Jesenski spomin

/.../

MEGLA kot tiha žalost
polzi čez listje
ki molče umira
in se boleče spominja
pomladnega zelenjenja
na njivah so pobrali
zadnje plodove jeseni
v meni brni otožnost
in tiho pljuska
ob krušeče se bregove
v večnost odtekajočega se
življenja večera

Pokopljite me

Pokopljite me na samem kje v gorah,
daleč stran od norega hlastanja po
življenju, kjer ležal bom v upanju tihem
po vstajenju, kjer Tvojih bo stopinj
pričakoval moj prah.